

binde sig til Finantsaaret og ikke til den Termin, som oprindelig er foreslaaet af Regjeringen, da denne dog vel, da den fremlagde Lovudkastet, maa antages at have vel overveiet, hvor vidt det passede ind i Forholdene, at man sluttede sig til Finantsaaret eller til Kalendaricaaret. Naar man dernæst har paabe-
 raabt sig, at Ministeriet skulde have yttret sig til Fordeel for dette Endringsforslag, da troer jeg, at dette er en Feiltagelse, idetmindste har jeg ikke opfattet Forhandlingerne saaledes. Jeg har, saavidt jeg har lagt Mærke til dem, ikke kunnet skønne rettere, end at, da der fremkom et Forslag fra Udvalgets Side om at forlænge Afgiften for 3 Maaneder, erklærede den høitærede Indenrigsminister, at han Intet havde derimod; da man dernæst paa Grund af et formelt Spørgsmaal troede, at det var nødvendigt at gaae ind paa en Forlængelse af Afgiften for et Aar, erklærede ligeledes den høitærede Indenrigsminister, at han forsaavidt heller ikke skulde have Noget imod at gaae ind derpaa. Endelig har den høitærede Finantsminister bemærket, at det vilde være ønskeligt, med Hensyn til de Forarbejder, som skulde være nødvendige ved en Omregulering af Skatten, om der blev levet Finantsministeren saa lang Tid som muligt. Men jeg maa vel bede bemærket, at dette kun var forsaavidt der var Tale om en Omregulering, og jeg troer, at der derved ikke kan sigtes til Andet end til en Omregulering af hele den kjøbenhavnske Accise og ikke til 50 pCts. Forhøielsen. Jeg troer derfor, at det er en Misforstaaelse, naar man antager, at de to ærede Ministre have lagt særdeles Vægt paa eller støttet særdeles meget det nærværende Endringsforslag, idet det, som er udtalt fra Ministeriets Side, stiller sig for mig saaledes, at det er aldeles enigt med hvad Udvalget har fremsat som Hovedpunktet i den nærværende Sag, og det er, at den Afgift, som hidtil har tilflydt Kjøbenhavns Havne-
 kasse igjennem 50 pCt. Forhøielsen af Accisen, ikke ophører med ultimo December dette Aar; at det er hensigtsmæssigt, at denne Afgift vedvarer, indtil man har faaet det afgjort efter Sagens Realitet, om denne Afgift bør vedblivende tilflyde Havnekassen, eller om der istedet derfor bør tilflyde den en anden Afgift; eller

hvad jeg maa bede vel bemærket, da det er et Alternativ, som er fremsat af Borgerrepræsentationen i 1846, om der ikke skulde kunne være Spørgsmaal om at lade hele denne Afgift af 50 pCt. Forhøielsen eller den Indtagt, som Havnekassen har derigjennem, aldeles bortfalde, fordi Borgerrepræsentationen ansaae det for uhenigtsmæssigt, at man vilde forud opsamlø Kapital for Broarbejder, som engang i Tiden muligvis skulde udføres, og om hvilke det ikke engang var bestemt, om de skulde udføres, og at den tilkommende Tid og den Tids Menneker, som da levede, selv havde at sørge for, hvorvidt der kunde gjøres Udvei til de Udgifter, som da foresaldt. Jeg mener derfor, at Spørgsmaalet her kun er om, hvorvidt 50 pCt. Forhøielsen skal vedblive eller ikke; og det forekommer mig, at man i saa Henseende ikke behøver at gaae ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt der skulde være tilstrækkelig Tid dertil eller ikke. Jeg kan dernæst ikke antage, at det ærede Ministerium skulde virkelig troe eller mene, at der ikke skulde være tilstrækkelig Tid til at denne Sag skulde kunne blive endt, naar den fremkommer igjen i Begyndelsen af October Maaned næste Sessjon, idet det meget ærede Ministerium eller Hans Majestæts Regjering har udtalt det Duffe, at Rigsdags-Sessjonen maatte være kortere, end Tilfældet har været i de to tidligere Sessjoner, et Duffe, som vistnok ogsaa Rigsdagen i høi Grad deler (Ja!). Men, naar dette er Tilfældet, kan jeg ikke dermed forene den Frygt, at naar en Sag som denne er forelagt, om hvilken det ene Medlem af Udvalget, som har sat sig ind i den, har erklæret, at den kunde tilendebringes i denne Sessjon, der da i næste Sessjon ikke skulde være Rimelighed for, at den uden Vanskelighed skulde kunne tilendebringes, og at man saa desuagtet skulde gaae ind paa at forlange en langt længere Termin, end den, der var anseet nødvendig med Hensyn til Skatten. Jeg skal sluttelig gjøre opmærksom paa, at her er Tale om en Stat; jeg skal vel bede bemærket, at her er Tale om at forlænge en Stat, uden at Thinget er istand til at gaae ind paa Sagens Realitet, uden at Thinget er istand til at undersøge, hvorvidt denne